

Proč Západ stále lže o největším teroristickém činu v moderních evropských dějinách

 infokurýr.cz/n/2024/08/20/proc-zapad-stale-lze-o-nejvetsim-teroristickem-cinu-v-modernich-evropskych-dejinach

kurýr

20. srpna 2024

Očekává se od nás, že uvěříme, že parta darebáků Ukrajinců vyhodila do povětří Nord Stream bez jakékoli státní podpory – mají také most, který by nám prodali?

26. září 2022 byla napadena infrastruktura životně důležitá jak pro Německo, tak pro EU jako celek, jako nikdy předtím v po druhé světové válce, v mírové (alespoň formálně) historii. V blízkosti ostrova Bornholm, uprostřed mezi polským a švédským pobřežím, sabotovaly čtyři exploze masivní plynovody Nord Stream I a II, které vedou po dně Baltského moře.

Bezprostřední následky byly obrovské. Pokud jde o škody na životním prostředí, které jsou nyní až příliš často přehlíženy, potrubí byla naplněna metanem, skleníkovým plynem, který nesmírně přispívá ke globálnímu oteplování. Podle OSN je jeho zahřívací účinek 80krát větší než u oxidu uhličitého. *Metan je také „hlavním přispěvatelem k tvorbě přízemního ozonu, nebezpečné látky znečišťující ovzduší a skleníkového plynu, jehož expozice způsobuje každý rok milion předčasných úmrtí“.*

Přesné množství tohoto toxického plynu, které sabotéři Nord Streamu nechali vybublat do naší sdílené atmosféry, je těžké vyčíslit, ale není pochyb o tom, že bylo velké, a všichni bychom na tom byli mnohem lépe, kdyby zůstal v potrubí. Prvotní odhady poukázovaly na pětinásobek objemu uvolněného při metanové katastrofě v roce 2015 v Kalifornii. To bylo „*největší známé pozemské vypuštění metanu v historii USA*“. Jeho dopad byl srovnáván s jízdou sedmi milionů aut denně a vysídlil tisíce lidí.

Jinak řečeno, útok Nord Stream stanovil milník nejen v evropské, ale i celosvětové historii ekologických katastrof způsobených člověkem. Kalifornský únik však byla přinejmenším nehoda – ten baltský, opět mnohem větší, byl výsledkem záměrného ekoterorismu. Není divu, že Rob Jackson, klimatický vědec ze Stanfordu, rychle – a správně – dospěl k závěru, že *„ten, kdo to nařídil, by měl být stíhán za válečné zločiny a jít do vězení“*.

Útok Nord Stream byl kromě ekoterorismu samozřejmě také aktem agrese proti Německu jako státu. A také proti celé EU, jak v době sabotáže podtrhl Michail Podoliak, obvykle nepoctivý vrchní poradce ukrajinského Vladimíra Zelenského. Měl samozřejmě pravdu. Byl to skutečně tak tvrdý akt agrese, že měl Německo a EU přimět k rychlé identifikaci pachatelů a razantnímu zásahu proti nim. Navíc, pokud měli teroristé státní podporu, což je pravděpodobně vzhledem ke složitosti útoku, pak by tyto akce měly sahat od sankcí a přerušení diplomatických vztahů – minimálně – až po vojenskou odvetu. A protože je Německo členem NATO, mohl být snadno použit také známý článek 5 aliance – pokládající útok na jednoho člena za útok na všechny z nich.

Podoliak tehdy samozřejmě drze lhal o důležitém detailu. Proti rýmu a rozumu obvinil z útoků Rusko, které nemělo žádný myslitelný zájem na zničení ropovodů, do nichž masivně investovalo, aby usnadnilo obchod s energií s EU, které poskytovaly určitý geopolitický vliv (ačkoli propagandisté na Západě a zejména v Polsku vždy tento faktor značně zveličil) a ten, i když byl v době útoku spící, mohl být znovu aktivován.

Zkrátka někdo, kdo se vás snaží přesvědčit, že Rusko vyhodilo do povětří Nord Stream, je – a vždy byl – ten, kdo má most, který vás prodá. Stejně jako komik v Kyjevě, který s pomocí západních impresáriů, jako Tima Snydera a Anne Applebaumové, prováděl ukrajinskou „demokracii“, „občanskou společnost“ a velký kosmický boj za „západní hodnoty“.

Ale stejně jako u těchto dalších lží Zelenského režimu, Podoliakův výmysl o velkých zlých Rusech, kteří si stříleli do obou nohou najednou, záměrně a jen tak pro zábavu, byl zvláštní v tom, že byl naprosto nepravděpodobný s tím, že se o něm alespoň na Západě všeobecně věřilo a hlavně v Německu. Ač je to absurdní, po útoku Nord Stream následovaly dvě věci: Trvalo věky, než všichni západní představitelé oficiálně poukázali na nějaké pachatele; a západní politici, mainstreamová média a takzvaní experti neustále šířili urážlivě hloupý příběh o Rusku jako viníkovi.

Protože řada z nich se nyní bude snažit zahladit stopy, připomeňme si dva příklady. Na jaře 2023 americká ikona investigativní žurnalistiky Seymour Hersh odhalila Washington jako pravděpodobného atentátníka Nord Stream, zatímco jiné zprávy začaly naznačovat, že do toho byli nějak zapleteni Ukrajinci. Přesto se i tehdy Carlo Masala, akademik z vlastní univerzity německé armády, který si udělal mediální kariéru na oportunisticky vyvracejících západních řečech o informační válce, stále snažil přetavit vznikající obrázek na operaci „pod falešnou vlajkou“ . Jinými slovy, podle Masaly si můžete myslet, že vidíte Američany a Ukrajince přímo před očima, ve skutečnosti je to – drumroll! – opět Rusové. Tolik k fóliovým kloboukům a konspiračním teoriím, které jsou v západním mainstreamu velmi vítány, pokud se drží hranice.

Podobně Janis Kluge, regionální „expert“ z významného berlínského think-tanku právě na X – s ohromující, i když neúmyslnou sebediskreditací – přiznal, že jeho nesmyslné počáteční hodnocení obviňování Ruska bylo – počkejte si! – špatné. Cítí, že se právě objevily „*nové informace*“ . Zajímavým faktem je samozřejmě to, že informace vylučující Rusko jako možného pachatele byly dostupné od prvního dne a konkrétní informace o USA a Ukrajině jako mnohem pravděpodobnějších podezřelých se objevily až o mnoho později. Zdá se však, že pro Klugeho být mnohem pomalejší v odhazování zjevného kusu západní a ukrajinské informační války, než dovoluje slušná pověst, je stále důvodem k hrdosti.

To proto, že se nyní spoléhá na to, co se mu zdá být autoritativním zdrojem, totiž na Wall Street Journal a německé žalobce. To nás přivádí k tomu, jak a proč se útok Nord Stream dostal zpět do zpráv. Konečně německí prokurátoři vydali zatykač – ano, čtete správně: jeden jediný zatykač – na podezřelého, jmenovitě na podezřelého ukrajinského potápěče Volodymyra.

Nevadí, pravděpodobně ho nikdy nedostanou, protože Polsko útočníky zaštitilo a pomohlo jim uniknout. Varšava je mimochodem hrdá na to, že doslova sponzoruje terorismus namířený proti Německu, jak se o tom zmínil dechberoucí arogantní příspěvek na X polského premiéra Donalda Tuska . V podstatě obvinil oběti, tedy Němce, a řekl jim, aby drželi hubu, ne-li se rovnou omluvili, že tam byli. Gratulujeme... Je zřejmé, že německo-polské vztahy opět vzkvétají.

Wall Street Journal zároveň zveřejnil senzační a nepřesvědčivý článek vysvětlující dvě věci: Jak to nakonec udělal Kyjev; a – jak pohodlné – nebyl to Washington. Podle tohoto dojemného příběhu o americké spravedlnosti se CIA – známá tím, že nikdy nepodporovala ani neinscenovala podvodné, šílené a násilné plány – skutečně snažila zabránit Ukrajincům v tom, aby pokračovali v jednom z jejich vlastních teroristických útoků. A to je, jak nám WSJ říká, „*skutečný příběh*“. Toto je okamžik, kdy se můžete bez obav rozbřeset při pohledu na tolik dobra a upřímnosti.

Řekněme to takto: Pamatujete si na toho chlapa, který se vám snažil prodat most? Nyní přiznává, že ho ve skutečnosti nevlastní, ale má novou nabídku: Brzy se ho chystá zdědit, a pokud tomu věříte, je připraven vám prodat prvotřídní opci na nabídku, až bude čas přicházet. Jinými slovy, nyní jsme vyzváni, abychom přešli od víry ve lži tak pitomé, že i když ji vyslovíme, měli by lidé klesnout do země hanbou, k té, která byla doladěna několika nepatrnými útržky pravdy. A přesto je to stále lež.

Pojďme se na to podívat blíže. První věc, která činí příběh WSJ vysoce podezřelým, je to, že je nabitý politicky vhodnými detaily. Čtenáři se dozvědí, že Zelenskij zpočátku souhlasil se schématem, ale pak byl proti, když mu svatí Američané řekli, aby přestal být tak zlobivý. Ale tehdejší vrchní velitel ukrajinských sil Valerij Zalužnyj – muž, kterého Zelenskij vždy nenáviděl a který byl v Londýně odsunut do postavení dalšího nešikovného ukrajinského diplomata – byl samozřejmě celou cestu zapojen do útoku. Jiný jmenovitě zmíněný ukrajinský důstojník – jeden z mála – v díle WSJ už je každopádně souzený. Jejda, taky žádná velká ztráta, jak se ukázalo. Musíme pokračovat? Toto je přehlídka padouchů, pečlivě ušitých na míru, aby osvobodili Zelenského, prozatím, a samozřejmě USA a všechny ostatní na Západě, kteří se na tom mohli velmi dobře podílet (Ahoj, MI6 a samozřejmě znovu Polsko, vidíme se).

Pak je tu způsob, jakým jsou jak postup německých žalobců, tak články WSJ rychle posilovány a využívány jinými mainstreamovými zdroji ve snaze zajistit, aby každý dostal nové memorandum o informační válce. Německý Spiegel se například otevřeně snaží šířit správné – a poněkud imbecilní – propagandistické poselství. Čtenáři jsou ve skutečnosti nabádáni, že uvedením jednoho ukrajinského podezřelého lze „všechny spekulace o ruské nebo americké účasti“ na útoku nyní „omezit“.

Co se dá vůbec říct? Zkusme to: Za prvé, ruská účast nikdy nedávala smysl žádnému rozumnému a nezaujatému pozorovateli. Hanba autocenzurním a válku mobilizujícím médiím, jako je Spiegel, že to kdy považovala za byť jen vzdáleně možné vysvětlení. Zadruhé je tedy směšné předstírat, že podezírat Moskvu a Washington bylo stejně věrohodné nebo nepravděpodobné. Za třetí, protože USA ve skutečnosti vždy dávaly dokonalý smysl jako podezřelý číslo jedna. A stále to platí.

Zde je skutečný výsledek tohoto kombinovaného politicko-mediálního informačního válečného cirkusu: Ano, je hezké, že někdo konečně oficiálně uznal, že to nebylo Rusko a že to v té či oné míře

bylo vlastně posvátné -co-to-chce-a-říkej-jakémukoli-lži o Ukrajině. Ale snažit se nám prodat novou idiocii, že to tedy nebyly USA – ve skutečnosti se Washington pokusil tento útok zastavit – je asi tak věrohodný jako laptop Huntera Bidena bez ohledu na politiku jeho otce na Ukrajině nebo operace Epstein, která není o chycení a vydírání americké elity. Je to další nesmysl, který jsme zváni spolknout. Ne, děkuji. Už dost.

Zajímavější však je, co to všechno znamená a proč se to děje právě teď. Co se týče důsledků, i když pro argumentaci předstíráte, že věříte celému příběhu WSJ/německého prokurátora, postoje Německa, EU a NATO se ukazují jako neudržitelné a zdiskreditované. Jak poznamenal anonymní německý představitel, *„útok takového rozsahu je dostatečným důvodem k aktivaci doložky o kolektivní obraně NATO, ale naši kritickou infrastrukturu vyhodila do vzduchu země“* – tedy Ukrajina, nikoli Rusko – *„kterou podporujeme s masivními dodávkami zbraní a miliardami v hotovosti.“* To znamená, že berlínská politika byla tak zvrácená, že ji lze kvalifikovat jako vlastizrádnou. Doslova bojovalo se špatnou zemí. Tím se nepodařilo ubránit Německo před masivním útokem a místo toho se ohnulo dozadu, aby odměnilo agresora, Ukrajinu. V normální zemi by vláda již padla a ne jen čelila otázkám typu „A co německé zpravodajské služby a armáda? Kde dřímali? Pod skálou na baltské pláži?“

A pro EU a NATO jako celek to nevypadá o moc lépe. Mnozí, kteří již odmítají být krmeni pitomou propagandou, dojdou k závěru, že tyto organizace jsou v podstatě konspiracemi, systematicky jednajícími proti zájmům zemí a obyvatel, které předstírají, že je chrání. Co se týče USA, co ještě říci? Do útoku se samozřejmě zapojily, jak prezident Biden předem otevřeně vyhrožoval. Uvádět hloupou pohádku, která nyní obviňuje ze všeho Kyjev a samotný Kyjev, to vypadá hloupě a bezcitně.

To nás přivádí k otázce, proč se to všechno děje právě teď. Bezcitný je zde klíčovým pojmem. Nejlepším vysvětlením načasování těchto nových odhalení je, že jsou součástí zrušení ukrajinského proxy. Jaký lepší způsob, jak zavést politiku opuštění Kyjeva, než udělat z něj jediného obětního beránka pro útok na Západ? Tato operace může chvíli trvat, ale zjevně začala. Ne, není náhoda, že Berlín právě oznámil, že výrazně omezí vojenskou podporu Ukrajině. Stejně jako ostatní předtím se Kyjev chystá dozvědět se o americké a západní vděčnosti, a to velmi obtížným způsobem.

Tarik Cyril Amar , historik z Německa, který pracuje na Koç University v Istanbulu, o Rusku, Ukrajině a východní Evropě, historii druhé světové války, kulturní studené válce a politice paměti

